

דָּבַר אַחַר ר' אַבְרָהָם פָּתַח וְאָמַר, (שיר השירים ד') אֲתִי מְלַבְּנוֹן פְּלֵה אֲתִי מְלַבְּנוֹן תְּבוּאֵי. תָּא חַזִּי, וְוִי לֹוֹן בְּנֵי נָשָׂא דְלָא יַדְעִין, וְלָא מְשַׁגְּיחִין בְּפוּלְחָנָא דְמֵאֲרִיִּהוֹן, דִּתְנִינָא אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא בַּת קוּל נְפַקְתָּ מְטוּרָא דְחֹרֵב, וְאָמְרָה, וְוִי לֹוֹן לְבָנֵי נָשָׂא מְפוּלְחָנָא דְמֵאֲרִיִּהוֹן, וְוִי לֹוֹן לְבָנֵי נָשָׂא מְעַלְבוֹנָה (דף ה' ע"ב) דְאֹרִייתָא. דְאָמַר ר' יְהוּדָה, כֹּל מָאן דְאֲשַׁתְּדַל בְּאֹרִייתָא בְּהָא עֲלָמָא, וּמְסַגֵּל עוֹבְדִין טְבִין יָרִית עֲלָמָא שְׁלִימָא. וְכָל מָאן דְלָא אֲשַׁתְּדַל בְּאֹרִייתָא בְּהָא עֲלָמָא, וְלָא עֲבִיד עוֹבְדִין טְבִין, לָא יָרִית לָא הָאֵי וְלָא הָאֵי. וְהָא תַּנּוּ, אִית מָאן דְיָרִית עֲלָמִיָּה כְּפוּם אֲתָרִיָּה, וּכְפוּם מַה דְחַזִּי לִיָּה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, לָא תַּנּוּ, אֶלָּא מָאן דְלִית לִיָּה עוֹבְדִין טְבִין כָּלָל.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֲלִמְלָא הוּוּ יַדְעִין בְּנֵי נָשָׂא, רְחִימוּתָא דְרַחֲמִים קַדְשָׁא בְּרִיף הוּוּ לְיִשְׂרָאֵל, הוּוּ שְׁאֲגִין כְּכַפִּירָא לְמַרְדֵּף אֲבֹתָרִיָּה. דִּתְנִינָא, בְּשַׁעֲתָא דְנַחַת יַעֲקֹב לְמַצְרַיִם, קָרָא קַדְשָׁא בְּרִיף הוּוּ לְפִמְלִיא דִּילִיָּה אָמַר לְהוּן, כְּלַכּוֹן חוּתוּ לְמַצְרַיִם, וְאֲנָא אִיחוּת עֲמִכוֹן. אָמְרָה שְׂכִינְתָּא רְבוּנָא דְעֲלָמָא, אִית צְבָאוֹת בְּלֵא מְלָפָא, אָמַר לָהּ, אֲתִי מְלַבְּנוֹן פְּלֵה, מְלַבְּנוֹן: מֵאֲתָרָא דְעַדְן, דְמְלוּפֹן בְּכָל עוֹבְדוּי. פְּלֵה: דָּא שְׂכִינְתָּא, דְהִיא כְּלֵה בְּחוּפָּה. וְאֲזֵלָא הָא כְּהָא דִּתְנִינָא אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מָאֵי דְכֹתִיב, (במדבר ז') וַיְהִי בְיוֹם פְּלַת מֹשֶׁה, פְּלַת פְּתִיב, בְּיוֹמָא דְעֲאֻלַּת פְּלֵה לְחוּפָּה, וּשְׂכִינְתָּא דָּא הִיא כְּלֵה.

אֲתִי מְלַבְּנוֹן פְּלֵה - מִמְּקוֹם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁלִמְעֵלָה. תְּשׁוּרֵי מְרָאשׁ אֲמִנָּה - מְרָאשׁ שֶׁל מִי? מְרָאשֵׁיהֶם שֶׁל בְּנֵי הָאֲמִנָּה, וּמִי

דָּבַר אַחַר ר' אַבְרָהָם פָּתַח וְאָמַר, (שיר השירים ד') אֲתִי מְלַבְּנוֹן פְּלֵה אֲתִי מְלַבְּנוֹן תְּבוּאֵי. תָּא חַזִּי, וְוִי לֹוֹן בְּנֵי נָשָׂא דְלָא יַדְעִין, וְלָא מְשַׁגְּיחִין בְּפוּלְחָנָא דְמֵאֲרִיִּהוֹן, דִּתְנִינָא אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא בַּת קוּל נְפַקְתָּ מְטוּרָא דְחֹרֵב, וְאָמְרָה, וְוִי לֹוֹן לְבָנֵי נָשָׂא מְפוּלְחָנָא דְמֵאֲרִיִּהוֹן, וְוִי לֹוֹן לְבָנֵי נָשָׂא מְעַלְבוֹנָה (דף ה' ע"ב) דְאֹרִייתָא. דְאָמַר ר' יְהוּדָה, כֹּל מָאן דְאֲשַׁתְּדַל בְּאֹרִייתָא בְּהָא עֲלָמָא, וּמְסַגֵּל עוֹבְדִין טְבִין יָרִית עֲלָמָא שְׁלִימָא. וְכָל מָאן דְלָא אֲשַׁתְּדַל בְּאֹרִייתָא בְּהָא עֲלָמָא, וְלָא עֲבִיד עוֹבְדִין טְבִין, לָא יָרִית לָא הָאֵי וְלָא הָאֵי. וְהָא תַּנּוּ, אִית מָאן דְיָרִית עֲלָמִיָּה כְּפוּם אֲתָרִיָּה, וּכְפוּם מַה דְחַזִּי לִיָּה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, לָא תַּנּוּ, אֶלָּא מָאן דְלִית לִיָּה עוֹבְדִין טְבִין כָּלָל.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֲלִמְלָא הוּוּ יַדְעִין בְּנֵי נָשָׂא, רְחִימוּתָא דְרַחֲמִים קַדְשָׁא בְּרִיף הוּוּ לְיִשְׂרָאֵל, הוּוּ שְׁאֲגִין כְּכַפִּירָא לְמַרְדֵּף אֲבֹתָרִיָּה. דִּתְנִינָא, בְּשַׁעֲתָא דְנַחַת יַעֲקֹב לְמַצְרַיִם, קָרָא קַדְשָׁא בְּרִיף הוּוּ לְפִמְלִיא דִּילִיָּה אָמַר לְהוּן, כְּלַכּוֹן חוּתוּ לְמַצְרַיִם, וְאֲנָא אִיחוּת עֲמִכוֹן. אָמְרָה שְׂכִינְתָּא רְבוּנָא דְעֲלָמָא, אִית צְבָאוֹת בְּלֵא מְלָפָא, אָמַר לָהּ, אֲתִי מְלַבְּנוֹן פְּלֵה, מְלַבְּנוֹן: מֵאֲתָרָא דְעַדְן, דְמְלוּפֹן בְּכָל עוֹבְדוּי. פְּלֵה: דָּא שְׂכִינְתָּא, דְהִיא כְּלֵה בְּחוּפָּה. וְאֲזֵלָא הָא כְּהָא דִּתְנִינָא אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מָאֵי דְכֹתִיב, (במדבר ז') וַיְהִי בְיוֹם פְּלַת מֹשֶׁה, פְּלַת פְּתִיב, בְּיוֹמָא דְעֲאֻלַּת פְּלֵה לְחוּפָּה, וּשְׂכִינְתָּא דָּא הִיא כְּלֵה.

אֲתִי מְלַבְּנוֹן תְּבוּאֵי, מֵאֲתָר בֵּי מִקְדָּשָׁא דְלְעִילָא. תְּשׁוּרֵי מְרָאשׁ אֲמִנָּה, מְרִישָׁא דְמָאן. מְרָאשֵׁיהוֹן דְבְנֵי מְהִימְנוּתָא. וּמָאן

יְנִיחוּ. יַעֲקֹב וּבְנוֹי. מְרֹאֵשׁ שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן,
דְּאִינוּן עֲתִידִין לְקַבְּלָא אוֹרֵייתָא דִּילִי, מְטוֹרָא
דְּחֶרְמוֹן, וְלֹאֲגָנָא עֲלֵייהוּ בְּגִלוּתֵהוּן. מְמַעֲוֹנוֹת
אַרְיוֹת: אֲלִין אִינוּן עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדַת
פוֹכְבֵּים וּמְזֻלוֹת, (נ"א בְּנֵי נִשָּׂא דְמַחֲמִינְתָא) דְּדַמְיִין
לְאַרְיוֹתָא וּנְמִרִין, דְּמַעְנִין לְהוּן בְּכָל פּוֹלְחָנָא
דְּקִשְׁוֵי.

רבי אבא אמר, אתי מלכנון פלה וגו'. וכי
מלכנון אתת, והלא ללכנון עולה. אלא
אמר רבי אבא, בשעתא דנחתת שכינתא
למצרים, נחתו בהדה שתין רבוא של מלאכי
השרת, וקודשא בריך הוא בקדמיתא הדא
הוא דכתיב, (מיכה ב') ויעבור מלכם לפנייהם וה'
בראשם.

רבי יצחק אמר, אתי מלכנון פלה, דא איהי
שכינתא. אתי מלכנון תבאי, מאתר בי
מקדשא דלעילא. תשורי מראש אמנה,
מאתר בי מקדשא דלעילא, ומאתר בי
מקדשא דלתתא דאמר ר' יהודה, מעולם לא
זזה שכינתא מכותלא דמערבא, דבי מקדשא,
דכתיב, (שיר השירים ב') הנה זה עומד אחר כתלנו.
והוא ראש אמנה לכל עלמא. מראש שניר
וחרמון מאתרא דאורייתא נפקת לעלמא,
ולמה. לאגנא על ישראל, ממעונות אריות:
אלין עמין עובדי עבודת פוכבים ומזלות. ר'
יודן אומר, ממעונות אריות: אלין אינון
תלמידי חכמים, דעסקי באורייתא במעונות
המדרשות, ובבתי כנסיות, דאינון אריון
ונמרים באורייתא.

רבי חייא הוה יתיב קמיה דרבי שמעון, אמר
ליה, מה חמת אורייתא לממני בנוי
דיעקב, דאינון תריסר בקדמיתא, ולבתר כן
שבעים דכתיב, (בראשית מ"ז) כל הנפש לבית

הם? יעקב ובניו. מראש שניר
וחרמון - שהם עתידים לקבל
את התורה שלי מהר חרמון,
ולהגן עליהם בגלותם. ממעונות
אריות - אלו הם עמים עובדי
עובדי כוכבים ומזלות, [נ"א בני
אדם של אמנה] שדומים לאריות
ונמרים, שמענים אותם בכל
עבודה קשה.

רבי אבא אמר, אתי מלכנון
פלה וגו', וכי מלכנון באה,
והלא ללכנון עולה? אלא, אמר
רבי אבא, בשעה שירדה שכינה
למצרים, ירדו עמה ששים רבוא
של מלאכי השרת, והקדוש
ברוך הוא בראשונה. זהו
שכתוב ויעבר מלכם לפנייהם
וה' בראשם.

רבי יצחק אמר, אתי מלכנון
פלה - זוהי שכינה. אתי מלכנון
תבואי - ממקום בית המקדש
שלמעלה. תשורי מראש אמנה
- ממקום בית המקדש
שלמעלה וממקום בית המקדש
שלמטה. שאמר רבי יהודה,
מעולם לא זזה שכינה מכתל
המערבי של בית המקדש,
שכתוב (שיר ב) הנה זה עומד
אחר כתלנו, והוא ראש אמנה
לכל העולם. מראש שניר
וחרמון - ממקום שהתורה
יצאה לעולם, ולמה? להגן על
ישראל. ממעונות אריות - אלו
עמים עובדי עבודת פוכבים
ומזלות. רבי יודן אומר,
ממעונות אריות - אלו תלמידי
חכמים שעוסקים בתורה
במעונות המדרשות ובבתי
כנסיות, שהם אריות ונמרים
בתורה.

רבי חייא היה יושב לפני רבי
שמעון, אמר לו, מה ראית
התורה למנות את בני יעקב,
שהם שנים עשר בתחלה, ואחר